

पाल, क रच्चे । इति कविकल्पद्रुमः (चुरां-परं-सकं-सेट् ।) क, पालयति । इत्यवनेवैष्टसिद्धे दौर्घ्यगोऽपि पाठः । कावुवन्मानामिदुबन्धवन् ञरनिवन्तां बोधयति । तेन पालति पलति इत्यपि सिद्धम् । इति दुर्गादासः ॥

पालः, पुं, (पालयतीव निष्ठीवनादिक्रमिति । पालि + अच् ।) पतद्ग्रहः । इति हेमचन्द्रः ॥ पिकृदन् इति भाषा ॥ पालके, त्रि । यथा, “दिवावक्तयता पाखे राज्ञौ स्वामिनि तद्ग्रहे । योगक्षेत्रेऽन्यथा चैत्तु पालो वक्तयतामियान् ॥” इति मनुः ॥

पालकः, पुं, (पालयतीति । पालि + क्त्वात् ।) घोटकरत्नकः । तत्पर्यायः । अश्वरचः २ वज्रभः ३ । इति जटाधरः ॥ चित्रकटुचः । इति राजनिर्घण्टः ॥ पालनकर्त्तरि, त्रि । यथा, प्रायश्चित्ततत्त्वे ।

“गोपालको गवां गोष्ठे यस्तु धूमं न कारयेत् । मच्चिकालीननरके मच्चिकाभिः स भक्ष्यते ॥”

पालकायः, पुं, सुनिवेशयः । तत्पर्यायः । करे-युभूः २ । इति हेमचन्द्रः ॥ धन्वन्तरिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

पालघ्नः, पुं, (पालं क्षेत्रं हन्तीति । हन + टक् ।) हृत्वा । इत्यमरः । २ । ५ । १६७ ॥

पालङ्गः, पुं, (पाल रचये + सम्पादादित्वात् किप् । तेन अङ्गते इति । अङ्ग + क्त्वात् ।) शककौ । शाकभेदः । पालङ् इति भाषा । प्राजपत्नी । इति मेदिनी । के, ११७ ॥ वाज इति भाषा ॥

पालङ्गी, स्त्री, (पालङ्ग + गौरादित्वात् ङीष् ।) कुन्दरुनामगन्धदयम् । इत्यमरः । २ । ४ । १२१ ॥ शाकभेदः । पालङ् इति भाषा ॥ (यथा, सुश्रुते चिकित्सितस्थाने ६ अध्याये ।

“यथादोषशाकैस्त्रैस्तत्तन्तुलीयकजौवन्युपोदि-काश्वलावालमूलकपालङ्गसनचिह्नीचुचुकला-यवह्नीभिरन्यैश्चैः ॥”) अस्या गुणाः । कफपित्त-वातविष्वन्नाशित्वम् । रूचत्वञ्च । इति राज-वल्लभः ॥

पालङ्गी, स्त्री, (पालङ्ग + स्त्रीर्षे ष्यच् ।) शाक-भेदः । पालङ् इति भाषा ॥ तत्पर्यायः । पलक्वा २ मधुरा ३ चुरपत्रिका ४ सुपत्रा ५ क्षिप्रपत्रा ६ यामीणा ७ आन्ध्रवल्गमा ८ । अस्य गुणाः । ईषत् कटुत्वम् । मधुरत्वम् । पथ-त्वम् । शीतलत्वम् । रक्तपित्तहरत्वम् । ग्राहि-त्वम् । परंमतपैण्यत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

पालङ्गा, स्त्री, (पालङ्ग + स्त्रीयां अजादित्वात् टाप् ।) कुन्दरः । इत्यमरः । कुन्दरखोटी इति भाषा । पालङ्गशाकः । तत्पर्यायः । वासु-काकारा २ कुरिका ३ चौरितच्छदा ४ । (यथा, सुश्रुते । १ । ४२ ।

“प्रायशः कूरवककोविदारकजीवन्तीचिह्नी-पालङ्गासुनिषसकप्रभृतौनि नीवारादयो मुद्-गादयश्च समासेन कषाधी वर्गः ॥”) अस्या

गुणाः । वातलत्वम् । शीतत्वम् । श्लेष्मलत्वम् । भेदनत्वम् । गुह्यत्वम् । विष्टम्बित्वम् । मद्भ्यास-पित्तरक्तविषाप्रहत्वञ्च । इति भावप्रकाशः ॥

पालनं, स्त्री, (पाल्यतेनेति । पालि + “करणा-धिकरणयोश्च ।” ३ । ३ । ११७ । इति ल्युट् ।) सद्यःप्रसूताया गोः सौरम् । इति शब्द-चन्द्रिका ॥ (पाल रचये + भावे ल्युट् ।) रचयम् । यथा, “अभिकेदादिगुणयुक्तस्य राज्ञः प्रजापालनं परमो धर्मः ॥” इति मिताचरा ॥

पालाशं, स्त्री, (पलाशस्येदमिति । अच् ।) तमालपत्रम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ तंजपात इति भाषा ॥ (यथा, वाभटे गुल्मचिकित्सा-तायाम् ।

“पालाशं दहनान्जुनं शठिजयापामार्गकुम्भा-खडकम् ॥”)

पालाशः, पुं, (पालाशस्य वर्णं इव वर्णोऽस्येति । अच् ।) हरिद्रवणः । (यथा, दृहत्संहितायाम् । ६५ । ४ ।

“पालाशताम्बासितकर्वुराणाम् ॥”) तद्वर्णविश्रिष्टं पलाशवृक्षसम्बन्धिनि च, त्रि । इत्यमरः ॥ (यथा, मनुः । २ । ४५ ।

“ब्राह्मणो वैखपालाशी चित्रियो वट-खाद्री ॥”)

पालाशवृक्षः, पुं, (पालाशानां पलाशवृक्षाणां वृक्षो यत्र ।) मगधदेशः । इति शब्दरत्नावली ॥ पलाशसमूहश्च ॥

पालिः, स्त्री, (पल्यते पाल्यते इति । पल पालने + “बाहुलकात् श्लतिपलतिभ्याश्च ॥” ४ । १२६ । इत्यञ्जलदत्तोक्त्वा इण् ।) कर्णलताग्रम् । (यथा, “यस्य पालिद्वयमपि कर्णस्य न भवेदिह । कर्णपीठं समे मध्ये तस्य विहा विवर्द्धयन् ॥ बाह्यायामिह दीर्घायां सन्धिराभ्यन्तरो भवेत् । आभ्यन्तरायां दीर्घायां बाह्यसन्धिरदाहृतः ॥ एकैव तु भवेत् पालिः स्थला पृथ्वी स्थिरा च या ।

तां दिधा पाटयित्वा तु क्षित्वा चोपरि सन्धयेत् ॥ गच्छाद्दुत्पाशं मासेन सानुवन्धेन जीवता । कर्णपालिमपालेस्तु कुम्भामिहिस्य शास्त्रवित् ॥”)

“कर्णपाल्यामयादृग्णां पुनर्वक्ष्यामि सुश्रुत ! । कर्णपाल्यां प्रकुपिता वातपित्तकफास्त्रयः ॥ दिधा वाप्यथ संश्रुताः कुम्भन्ति विविधा रुजः । विस्फोटः स्रवंता शोफः पाल्यां दोषे तु वातिके ॥

दाहविस्फोटजननं शोफः पाकश्च पौतिके । कक्षूः सन्धयुः स्तम्भो गुरुत्वञ्च कफात्मके ॥ यथादोषश्च संशोध्य कुम्भात्तेषां चिकित्सितम् । खेदाभ्यङ्गपरीधेकैः प्रलेपाद्विमीक्षणेः ॥

शर्दी क्रियां हृन्धीयेयैषाश्चं भोजनेस्तथा । य एवं वेत्ति दोषाणां चिकित्सां कर्तुमर्हति ॥ अत ऊर्ध्वं नामलिङ्गैर्वक्ष्ये पाल्यासुपदवान् । उत्पाटकञ्चोत्पुटकः श्यावः कक्षूयुतो श्प्रश्म ॥

अवमस्यः सकक्षूको यन्धिको जम्बूलस्तथा । सावी च दाहवांचैव श्रवणं क्रमशः क्रियाम् ॥

अपामार्गः सर्जरसः पाटलालकुचत्वचौ । उत्पाटके प्रलेपः स्यात् तैलमेभिश्च पाचयेत् ॥ शम्पाकशिशुपूनीकगोधामेदोऽथ तदसा । चाराहं गन्धमेथेयं पित्तं सर्पिश्च संहजेत् ॥

लेपसुत्पुटके दद्यात्तैलमेभिश्च साधितम् । गौरीं सुगन्धां सश्यामामनन्तां तण्डुलीयकम् ॥ श्यावे प्रलेपनं दद्यात्तैलमेभिश्च साधितम् ।

पाटां रसाङ्गनं चैदं तथास्यादुष्णकाङ्गिकम् ॥ दद्यात्क्षेपं सकक्षूके तैलमेभिश्च साधितम् । ब्रह्मीभूतस्य देवं स्यादिदं तैलं विज्ञानता ॥

मधुकं चौरिकाकोली जीवकाटैर्विपाचितम् । गोधावराहसर्पाणां वसाः स्युः कतव्यं हृद्ये ॥ प्रलेपनमिदं दद्याद्वसिथावमस्यके ।

प्रपौण्डरीकं मधुकं समङ्गां धवमेव च ॥ तैलमेभिश्च सम्यक् श्रेष्ठ कक्षूमतः क्रियाम् । सहदेवा विन्धेवा अजाचौरं ससैन्धवम् ॥

एतेरालेपनं दद्यात् तैलमेभिश्च साधितम् । ग्रन्थिके गुटिकां पूर्वं सावयेद्वपाश तु ॥ ततः सैन्धवचूर्णं तु दृष्ट्वा लेपं प्रदापयेत् ।

लिखित्वा तत् सुतं दृष्ट्वा चूर्णं रोधस्य कम्बुले ॥ क्षीरेण प्रतिस्नानं शुद्धं संरोपयेत्ततः । मधुपर्णां मधुकञ्च मधुकं मधुना सह ॥

लेपः साविणि दातयसैलमेभिश्च साधितम् । पञ्चकक्षुः समधुकैः पिष्टे स्ते च हृतान्वितैः ॥ जीवकाटैः ससर्पिष्केदहमानं प्रलेपयेत् ॥

इति सुश्रुते छत्रस्थाने षोडशेऽध्याये ॥ अग्निः । पङ्क्तिः । (यथा, गीतगोविन्दे । ६ । १० । “विपुलपुलकपालिः स्फुटिशीतकारमन्-जैनितजडिमकाकुवाकुलं व्याहरन्ती ॥”) अङ्कप्रभेदः । ह्यात्रादिद्वयम् । इति मेदिनी । ले ३० ॥ युका । जातशशुक्षी । प्रान्तः । (यथा, गीतगोविन्दे । ३ । १३ ।

“भूपल्लवं धनुरपाङ्गतरङ्गितानि वागा गुणः अश्वणपालिरिति स्मरेण । तस्यामनङ्गजयजङ्गमदेवताया-मस्त्राणि निर्जितजगन्नि किमर्पितानि ॥”)

सेतुः । कल्पितभोजनम् । प्रशंसा । उत्सङ्गः । प्रशयः । इति हेमचन्द्रः ॥

पालिका, स्त्री, (पालिरेव । स्वार्थे कन् टाप् च ।) अग्निः । इति शब्दरत्नावली । कर्णपत्रम् । इति शब्दचन्द्रिका । दध्यादिच्छेदनी । तत्पर्यायः । कुन्तलिका २ । इति हारावली ॥

पालितः, त्रि, (पाल + क्त ।) रक्षितः । यथा,— “चित्रलेखा तमाज्ञाय पौत्रं ह्यस्य योगिनी । ययौ विहायसा राजन् दारकां ह्यणपालिताम् ॥” इति श्रीभागवतौपदेशमस्कन्धे ६२ अध्यायः ॥ कायस्थस्य पद्धतिविशेषः ॥

पालिन्दः, पुं, (पालयतीति । पालि + बाहुल-कात् किन्च् ।) कुन्दरकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ पालिन्दी, स्त्री, (पालिन्द + गौरादित्वात् ङीष् ।) श्यामालता । इति रत्नमाला । (यथा, सुश्रुते कल्पस्थाने १ अध्याये ।